

Mitä nuorille kuuluu?

Keskustelutilaisuus nuorten mielen hyvinvoinnista pääkirjaston lavalla
21.9.2023 klo 17

Keskusteluun osallistui järjestäjien lisäksi noin 12 henkilöä, joista kaksi oli paikallislehtien toimittajia. Keskustelu käytiin Erätauco-dialogimenetelmän periaatteiden mukaan, kaksikielisesti, fasilitoijana monimuotoisuusvaikuttaja Allu Pyhälammi.

Keskustelun aihe saatiin keväällä nuorilta itseltään, kun hankekoordinaattori Tomi Lassi vieraili nuorisovaltuuston kokouksessa maaliskuussa 2023. Kirjastossa käytyä yleisökeskustelua edelsi pitkälinen viestintä ja valmistelevia keskusteluja nuorten kanssa työskentelevien kanssa sekä yksi Erätauco-keskustelu Linnankosken lukion 1. vuosikurssin opiskelijoiden kanssa 19.9.

Illan keskustelussa selkeimmin esiin nousseita kokemuksia ja näkökantoja olivat:

- Aihe on tärkeä ja siitä pitäisi puhua enemmän. Aiheen käsittely useammin voi johtaa parempien toimintatapojen ja työkalujen löytymiseen. Ennen kaikkea se madaltaa kynnystä ottaa asioita puheeksi, se antaa signaalin, että näistä asioista voi ja pitää puhua.
- Kuka on se aikuinen, jonka puoleen nuori voi kääntyä esim. koulussa, jos ei voi hyvin? Joitakin henkilöitä on siellä töissä pääasiassa tätä varten (esim. kuraattorit ja koulu-coachit). Koulu voi kuitenkin myös rakentaa sellaista kulttuuria, että jokainen siellä työskentelevä aikuinen on tarvittaessa lähestyttävissä – nämä asiat kuuluvat kaikille.
- Joskus nuori voi välttää asian ottamista puheeksi ylireagoinnin pelosta: jospa arkisen perheriidan mainitseminen johtaakin perheen tilanteen joutumiseen viranomaisten tarkkailuun tms.
- Luottamuksen rakentuminen nuoren ja aikuisen välille vaatii **aikaa ja läsnäoloa**. Täytyy olla luonteva ja turvallinen, totuttu tapa ja/tai paikka puhua asioista kuin asioista – myös täysin arkipäiväisistä – jotta kynnyksellä tulla puhumaan ongelmista olisi mahdollisimman pieni.
- Aikuisten kannattaisi kiinnittää huomiota siihen **malliin**, jonka he omalla käytöksellään antavat. Usein nuorten ongelmista syytetään liikaa puhelimen tai somen käyttöä, mutta minkä verran aikuiset itse tekevät vapaa-ajallaan mitään muuta?

(jatkuu seuraavalla sivulla...)

Porvoossa puhuttaa - vad bubblar i Borgå? Porvoon kaupunginkirjaston demokratiahanke

- On useita tapoja kommunikoida ja keskustella vaikeista asioista. Aina ei kasvotusten puhuminen ole luontevin tapa aloittaa, vaan esimerkiksi viestipalvelun kautta tai vaikkapa pelaamisen yhteydessä viestitellessä voi ajeta keskustelu vakavista aiheista.
- Viestinnän kanava määrittää viestinnän tapaa paljon. Kiusaaminen ei nykyään tapahdu välttämättä fyysisesti, koulun tai muuten aikuisten valvomissa tiloissa, vaan viestimissä, somessa jne., esimerkiksi poissulkemisen kautta.
- Hyvinvoinnin vaalimisen kannalta ongelmien **ennaltaehkäisy** olisi erittäin tärkeää. Asioista pitää puhua silloin, kun ei vakavia ongelmia vielä esiinny. Tämä olisi yksi oppilashuollon tärkeimmistä tehtävistä, mutta puhujan mukaan nykyään heidän resurssinsa kuluvat liiaksi ”tapausten hoitoon” eli jo syntyneiden ongelmien selvittämiseen.
- Monessa tapauksessa ongelmaiset nuoret eivät enää edes tule kouluun, eli ovat sitäkin vaikeammin avun tavoitettavissa.
- Nuorten vapauden ja itsenäisyyden tarvetta ei saa aliarvioida. Esimerkiksi liikkumisen rajoittaminen (mopokortin evääminen, julkisen liikenteen puute) voi johtaa porukasta putoamiseen tai ainakin sen pelkoon (Fear Of Missing Out).